

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1854-11-22)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1854-11-22)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 126. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000049.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel. d. 22de Nov. 1854.

Min kiære Fader!

I den Forudsætning, at et kort Brev er dig kiærere, end intet Brev (en Forudsætning, som jeg vilde ønske, Du ogsaa maa tilegne dig, og bringe i Anvendelse paa mig), skriver jeg nogle Linier (før jeg om en Time skal hen at holde Forelæsning), nærmest for at takke dig for de tilsendte Bøger, der vare mig saare kiærkomne. Af mig vilde jeg (og det af flere s. 127 Grunde) ønske, Du havde optaget færre Digte^{*)} — og navnlig ikke »Sang og Viin« og »Pigens Bøn«. Det Sidste kan maaskee i Stykket selv, ved Situationen, have sin Værdi — men saaledes, enestaaende, finder jeg det selv mindre end ubetydeligt. Naar Du i din kiærlige Tilskrift beklager, »at jeg har forladt Musen, før hun mig«, vil jeg dertil bemærke, 1) at jeg ikke, i det mindste ei med Vidende og Villie endnu har opsagt bemeldte Dame; 2) at det i al Fald er bedre, at en Digter forlader Musen for tidlig end for sildig — for saa vidt det kan kaldes at »forlade«, at man ikke skriver, ikke fortæller Andre om sine hemmelige Møder med Gudinden. Thi det haaber jeg i det mindste, at Kiærligheden til det Ideale aldrig skal udslukkes hos mig, og saalænge det ikke skeer, saalænge er der i høieste Forstand ingen Skilsmisse mellem mig og min Muse — hun hviler i min Siæl og taler mange Gange til mig — om jeg end aldrig siger hendes Ord igien. — At jeg for Tiden ikke skriver Digte, har en materiel Umulighed til Grund, thi jeg har saameget at bestille i Vinter at »det Halve vilde være nok«. For det første maa Du da vide, at jeg daglig arbejder paa Oversættelsen af Purgatoriet, naar jeg kan erobre en Time eller to dertil; for det andet har min Embedsvirksomhed i dette Semester udvidet sig i en betydelig Grad. — —

Om mit Liv er forresten Lidet at fortælle. Jeg lever meget alene, glad ved mit smukke Værelse, som jeg vel undertiden kunde ønske at dele med en beslægtet Aand — det være nu en Ven eller en Veninde. — Iforgaars kom Fru Jerichau hertil, efterat have besøgt sin Fader i Schlesien; det var mig en stor Glæde at tale igien med denne min elskværdige Veninde og at høre nogle Ord, hvori der var Aand og Liv. — —

Her i Kiel ere de Danske meget vrede i denne Tid, fordi man to Gange har inviteret de engelske Søofficerer fra Flaaden (som endnu bestandig ligger her og gjør Alting dyrt) til Bal i »Harmonien«, medens denne Klub, som bekiendt, negter Danskeog specielt de danske Officerer Adgang. Det er unægtelig ogsaa et stærkt Stykke; Kongen har selv, i en Samtale med en Dansk, yttret sin Vrede derover; Ministeren ligesaa — men hvad hjælper det! Var blot Grev C. Moltke Minister for Holsteen en kort Tid, da vilde det vistnok strax hedde: »Enhver Embedsmand har at udtræde af en Klub, som lægger slige Tendenser for Dagen«. Men nu — leer de af Regeringen s. 128og gjør hvad de ville. — Tiden løber og jeg maa slutte. Endnu en speciel Hilsen til Moder.

Christian.